

ТЕРМІНОЛОГІЯ

УДК 81'23:81'42:001.4
<https://doi.org/10.18524/2307-4558.2026.45.357828>

Це стаття відкритого доступу
 за ліцензією CC BY-NC 4.0

ГРОМКО Тетяна Василівна,

доктор філологічних наук, професор кафедри германських та східних мов і перекладу, Міжнародний університет,
 м. Одеса

e-mail: hromkot@gmail.com;

<https://orcid.org/0000-0002-4661-4302>

МЕТОДОЛОГІЯ КОДИФІКУВАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЇ СУГЕСТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ В МЕЖАХ ОДЕСЬКОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ШКОЛИ

Анотація. У статті обґрунтовано методологію кодифікування термінології сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи як інституційно сформованої терміносистеми сучасного українського мовознавства. **Мета дослідження** полягає в теоретичному осмисленні та реконструкції принципів, етапів і механізмів кодифікування термінології сугестивної лінгвістики, що сформувалася у працях представників Одеської лінгвістичної школи упродовж 2014–2024 років. **Об'єктом дослідження** є термінологія сугестивної лінгвістики як спеціалізована підсистема української лінгвістичної метамови. **Предмет дослідження** становлять методологічні засади її кодифікування, зокрема відбір, корпусна верифікація, семантичне уточнення, функціональна диференціація, ієрархізація, нормування та інтеграція термінів у цілісну терміносистему. **Методи дослідження** охоплюють описовий, системний, дефінітивний, компонентний, функціональний і корпусно орієнтований аналіз, що уможливають виявлення інваріантного ядра, динамічної периферії, сталих терміносполук і рівневої організації терміносистеми. **Результати дослідження** засвідчують, що термінологія сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи вже фактично кодифікується як цілісна, структурована й функціонально впорядкована система через корпусну повторюваність, результати дисертаційних досліджень, послідовну розробку проблематики в колективних монографіях, усталення термінологічних моделей і формування операційних схем аналізу мовного впливу. Виявлено, що цей процес супроводжується формуванням інваріантного ядра та динамічної периферії терміносистеми, а також стабілізацією ключових терміносполук у науковому дискурсі. Кодифікування постає не як механічне впорядкування окремих номінацій, а як реконструкція сформованої наукової методології, що забезпечує перехід від опису термінів до їх системного нормативного впорядкування та функціональної інтеграції в метамову сугестивної лінгвістики. **Перспективи дослідження** пов'язані зі створенням електронного словника термінів сугестивної лінгвістики, розширенням корпусу наукових текстів Одеської школи та застосуванням цифрових технологій для автоматизованої систематизації термінологічних одиниць.

Ключові слова: сугестивна лінгвістика, Одеська лінгвістична школа, терміносистема, кодифікування, мовний вплив, корпусна верифікація, метамова.

Постановка наукової проблеми та її актуальність. Одеська лінгвістична школа у сучасному українському мовознавстві постає не просто науковим напрямом чи сукупністю дослідницьких практик, а цілісним інтелектуальним явищем, що визначає траєкторії розвитку новітніх лінгвістичних парадигм. Її започаткуванням і концептуальним становленням українська наука завдячує передусім Т. Ю. Ковалевській, яка сформувала методологічний каркас школи, орієнтований на інтеграцію когнітивних, психолінгвістичних, прагмалінгвістичних і нейролінгвістичних підходів до аналізу мови як інструменту впливу. Не випадково у колективних працях школи підкреслюється, що дослідження її представників «завжди перебували на вістрі актуальної проблематики... із застосуванням складної та неординарної методологічної бази, переконливими й обґрунтованими висновками... з потужною теоретичною цінністю, науковою новизною та безсумнівним практичним значенням», – Т. Ковалевська [6, с. 9]. Водночас такий аспект в її характеристиці дозволяє говорити про Одеську лінгвістичну школу як про *методологічний центр формування нових мовознавчих знань*, зокрема у сфері сугестивної лінгвістики.

Актуальність нашого дослідження Одеської лінгвістичної школи зумовлена тим, що сучасна сугестивна лінгвістика вже вийшла за межі етапу становлення як окремого напрямку і демонструє ознаки сформованої наукової системи. У працях школи фіксується її інституційний статус як складника новітніх мовознавчих студій поряд із психолінгвістикою та когнітивною лінгвістикою [6, с. 2]. Водночас доведено, що сугестивні тексти характеризуються «наскрізною впливовістю лінгвальних елементів... та контекстуальною специфікою впливової експансії» [6, с. 11], що свідчить про системний характер мовного впливу як об'єкта дослідження.

Попри значний обсяг наукових розвідок сугестивної парадигми, однією з важливих проблем залишається відсутність цілісно описаної та науково кодифікованої терміносистеми сугестивної лінгвістики. Як засвідчують самі представники школи, «розгалуженість таких

наукових здобутків... зумовили потребу в систематизації, об'єднанні й структуризації найвагоміших досягнень» [6, с. 9], що достеменно фіксує внутрішню наукову необхідність переходу від накопичення знань до їх кодифікації. У цьому контексті особливої ваги набуває розуміння кодифікації не як традиційного теоретичного обговорення термінів, а як *реального наукового процесу*, що вже відбувся в межах школи і знайшов своє втілення у численних кваліфікаційних працях, колективних монографіях та прикладних дослідженнях, які забезпечують не лише опис явищ сугестивної комунікації, а й формування стабільних термінологічних одиниць, їх системних зв'язків та функціональних параметрів.

Наукова проблема нашого дослідження полягає у необхідності осмислення та теоретичного узагальнення методології кодифікування термінології сугестивної лінгвістики, яка фактично вже реалізована у практиці Одеської лінгвістичної школи, але ще не отримала достатнього концептуального опису як цілісна система. У цьому плані актуальним є не лише виявлення принципів кодифікації, але й реконструкція її етапів, механізмів та інструментів, що дозволяють розглядати терміносистему сугестивної лінгвістики як впорядковану метамову опису комунікативного впливу. А відтак, актуальність пропонованого дослідження визначається поєднанням двох чинників: з одного боку, високим рівнем розвитку сугестивної лінгвістики в межах Одеської школи, а з іншого – необхідністю її подальшої наукової кодифікації як системного явища сучасного українського мовознавства.

Аналіз досліджень проблеми. Проблематика сугестивної лінгвістики формується на перетині прагматики, психолінгвістики, когнітивної науки та дискурс-аналізу, у межах яких досліджуються механізми мовного впливу, інтерпретації та комунікативної взаємодії (Теун ван Дейк [17], Рут Водак [18], Дан Спербер і Дейдре Вілсон [16]). Водночас ці напрями, попри їхню теоретичну потужність, не сформували сугестивну лінгвістику як самостійну, цілісну дисципліну з усталеною терміносистемою. Попри наявність потужних досліджень мовного впливу в межах прагматики, когнітивної науки та дискурс-аналізу (Дуглас Байбер, Сьюзен Конрад, Ренді Реппен [15]; Лінн Боукер, Дженніфер Пірсон [11]; Кью Кагеура [13]; Тоні МакЕнері, Ендрю Гарді [14]), сугестивна лінгвістика як цілісний науковий напрям не була системно сформована в зарубіжному мовознавстві. І саме в межах Одеської лінгвістичної школи вона набуває статусу окремої дисципліни з власною терміносистемою та методологічним апаратом.

Українське мовознавство, зокрема в особі Одеської лінгвістичної школи, демонструє у цьому аспекті виразне новаторство: тут не лише інтегровано попередні теоретичні напрацювання, а й запропоновано принципово нову концепцію мови як інструмента впливу, що підлягає системному опису, моделюванню та кодифікації. Упродовж 2014–2024 років у межах школи сформовано цілісний корпус досліджень, представлений колективними монографіями: «Одеська лінгвістична школа: координати сучасних пошуків» (2014) [6], «Одеська лінгвістична школа: лінгвістика впливу» (2015) [7], «Одеська лінгвістична школа: парадигми сучасного мовознавства» (2016) [9], «Одеська лінгвістична школа: міждисциплінарні виміри» (2018) [8], «Одеська лінгвістична школа: дискурсивні студії» (2020) [3], «Одеська лінгвістична школа: когнітивно-дискурсивні дослідження» (2021) [5], «Одеська лінгвістична школа: інструментарій ідентифікації впливу» (2023) [4], «Одеська лінгвістична школа: пріоритетні напрями» (2024) [10]. Актуалізована в дослідженні, ця серія праць відображає послідовну еволюцію наукової парадигми – від концептуалізації мовного впливу до розроблення його аналітичного інструментарію та формування терміносистеми.

Попереднє узагальнення зазначених студій дає підстави констатувати, що термінологія сугестивної лінгвістики на сучасному етапі характеризується високим рівнем системності, ієрархічною організацією та функціональною спрямованістю. Вона формується як відкрита, динамічна терміносистема з інваріантним ядром базових понять і розгалуженою периферією, що відображає міждисциплінарні інтеграції та розширення дослідницького поля. Водночас саме в межах Одеської лінгвістичної школи ця терміносистема вперше набуває ознак цілісності, операційності та прикладної орієнтованості, що актуалізує потребу її подальшого впорядкування та кодифікації як метамови опису сугестивних процесів у сучасній комунікації.

Мета і завдання дослідження. Метою статті є теоретичне осмислення та реконструкція методології кодифікування термінології сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи як цілісної наукової системи, що сформувалася упродовж 2014–2024 років і репрезентує інноваційний напрям сучасного українського мовознавства. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань: (1) окреслити теоретичні передумови формування сугестивної лінгвістики як самостійної дисципліни; (2) проаналізувати корпус колективних монографій Одеської лінгвістичної школи як цілісний інституційний дискурс; (3) виявити структуру терміносистеми сугестивної лінгвістики, визначити її ядро та

периферію; (4) реконструювати етапи та механізми кодифікування термінів у межах досліджуваного напрямку; (5) узагальнити методи та інструменти, що забезпечують впорядкування термінологічного апарату; (6) обґрунтувати перспективи подальшої кодифікації терміносистеми сугестивної лінгвістики як метамови опису комунікативного впливу.

Об'єкт і предмет дослідження. Об'єктом дослідження є термінологія сугестивної лінгвістики як підсистема сучасного українського мовознавства. Предметом дослідження є методологія кодифікування термінології сугестивної лінгвістики, зокрема принципи, етапи, механізми та інструменти її впорядкування в межах Одеської лінгвістичної школи.

Джерельна база, фактичний матеріал і методи дослідження. Джерельну базу дослідження становлять колективні монографії Одеської лінгвістичної школи 2014–2024 років, які репрезентують еволюцію наукової парадигми сугестивної лінгвістики: від концептуалізації мовного впливу до формування його термінологічного апарату та аналітичного інструментарію. До аналізу залучено також результати інших наукових студій, виконаних у межах школи, що відображають емпіричну реалізацію процесів кодифікації. Фактичним матеріалом дослідження є термінологічні одиниці сугестивної лінгвістики, зафіксовані у зазначених наукових працях, а також їх дефініції, функціональні характеристики та контекстуальні реалізації у науковому дискурсі.

Методологія дослідження базується на поєднанні загальнонаукових і спеціальних лінгвістичних методів. Описовий метод використано для фіксації та інтерпретації термінологічних одиниць і їх функціонування. Компонентний і дефінітивний аналізи забезпечують виявлення семантичної структури термінів і уточнення їх значень. Функціональний метод дозволяє встановити особливості вживання термінів у різних типах дискурсу та визначити їх роль у реалізації сугестивного впливу. Системний підхід застосовано для реконструкції внутрішньої організації терміносистеми, зокрема її ієрархії та зв'язків між елементами. Елементи корпусно орієнтованого аналізу використано для узагальнення даних і виявлення закономірностей функціонування термінологічних одиниць у науковому дискурсі.

Наукова новизна, теоретична і практична цінність дослідження. *Наукова новизна* дослідження полягає в тому, що вперше здійснено цілісну реконструкцію методології кодифікування термінології сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи як інституційно сформованої наукової системи. У роботі обґрунтовано поетапну модель кодифікації, що включає відбір термінологічних одиниць, їх системний аналіз, нормування та інтеграцію в межах цілісної терміносистеми. Визначено структурні особливості цієї терміносистеми, зокрема наявність інваріантного ядра та динамічної периферії, а також її когнітивно-дискурсивний характер. *Теоретична цінність* дослідження полягає в розвитку сучасних уявлень про терміносистему як метамову опису комунікативного впливу та в уточненні принципів її кодифікації в умовах міждисциплінарної інтеграції. Запропонований підхід поглиблює теорію термінознавства, зокрема в аспекті системної організації та функціональної спрямованості термінологічних одиниць. *Практична цінність* одержаних результатів полягає у можливості їх використання для подальшої стандартизації термінології сугестивної лінгвістики, укладання спеціалізованих словників, створення навчально-методичних матеріалів, а також у розробленні інструментів аналізу й моделювання комунікативного впливу в сучасних дискурсивних практиках.

Виклад основного матеріалу. Сугестивна лінгвістика в межах Одеської лінгвістичної школи постає не як сукупність окремих термінів або розрізнених дослідницьких підходів, а як цілісна інституційно сформована терміносистема, що виникла внаслідок тривалого й послідовного розвитку наукової парадигми упродовж 2014–2024 років. Саме системний характер цього процесу визначає її статус як самостійного напрямку сучасного мовознавства, що має власний концептуальний апарат, внутрішню ієрархію та методологічну завершеність. Як наголошується у програмних працях школи, наукові розвідки її представників відзначаються «складною та неординарною методологічною базою... з потужною теоретичною цінністю, науковою новизною та безсумнівним практичним значенням» [6, с. 9], що засвідчує не фрагментарність, а вже системність формування відповідного наукового знання.

У цьому контексті принципово важливим є розуміння того, що формування терміносистеми сугестивної лінгвістики відбувається в межах *єдиного інституційного дискурсу*, який репрезентує цілісний корпус досліджень, що забезпечує можливість його системного аналізу та подальшої кодифікації. Відповідно, сугестивна лінгвістика в межах цього корпусу постає не як периферійний або допоміжний напрям, а як «автономний, статистично верифікований і методологічно зрілий сегмент інституційного дискурсу» [1, с. 232], що має власну структурну організацію та функціональну визначеність.

Цілісність цього сегмента забезпечується передусім системною роботою з накопичення, осмислення та впорядкування наукового матеріалу, що знайшла відображення у серії

колективних монографій Одеської лінгвістичної школи. Уже в першому виданні підкреслюється, що «розгалуженість таких наукових здобутків... зумовили потребу в систематизації, об'єднанні й структурації найвагоміших досягнень» [6, с. 9]. Це положення головної редакторки Т.Ю. Ковалевської є принциповим, оскільки воно фіксує перехід від накопичення знань до їх системної організації, що становить необхідну передумову кодифікації терміносистеми.

Подальший розвиток цього підходу демонструє, що в межах школи відбувається не лише опис сугестивних явищ, а й формування їх концептуального апарату. Зокрема, встановлено, що сугестивні тексти характеризуються «наскрізною впливовістю лінгвальних елементів... та контекстуальною специфікою впливової експансії» [6, с. 11], що свідчить про системний характер мовного впливу як об'єкта дослідження, і зумовлює необхідність формування відповідної метамови, здатної адекватно описувати ці процеси, що й реалізується через розвиток термінології сугестивної лінгвістики.

Водночас еволюція цієї терміносистеми відображає послідовне ускладнення наукової моделі. Якщо на початковому етапі (2014–2016) увага зосереджується на окресленні предметного поля та базових категорій, то в подальших дослідженнях відбувається їх розширення та деталізація. У межах школи формується розгалужена система понять, що включає як загальнотеоретичні категорії (вплив, сугестія, дискурс), так і операційні одиниці (стратегії, індуктори, ідентифікатори, метапрограми), які функціонують у різних типах дискурсивних практик [3; 4].

Суттєвим є також те, що терміносистема сугестивної лінгвістики формується як ієрархічно організована структура, у межах якої виокремлюється стабільне інваріантне ядро та динамічна периферія. Як засвідчують дослідження в колективних монографіях школи, корпус публікацій школи характеризується чітко структурованою та методологічно узгодженою терміносистемою, що відповідає загальним закономірностям розвитку наукових терміносистем і свідчить про високий рівень їх внутрішньої впорядкованості – має чітку структурну організацію та демонструє ознаки методологічної зрілості. Саме така інтерпретація дозволяє перейти від розгляду окремих термінів до осмислення механізмів їх системного впорядкування, тобто до реконструкції методології кодифікування, яка становить предмет подальшого аналізу.

Еволюція терміносистеми сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи відбувається як послідовний і внутрішньо узгоджений процес, що охоплює період 2014–2024 років і відображає перехід від концептуалізації мовного впливу до його термінологічної систематизації та подальшої операціоналізації. Уже на початковому етапі розвитку школи підкреслюється, що дослідження школи мають «складну та неординарну методологічну базу... з потужною теоретичною цінністю, науковою новизною та безсумнівним практичним значенням» [6, с. 9], що визначає їх як основу формування нової термінологічної системи. Назвімо етапи становлення і розвитку терміносистеми сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи:

Початковий етап (2014–2016 рр.) характеризується концептуалізацією предметного поля сугестивної лінгвістики та формуванням її базових категорій. У працях цього періоду акцент зроблено на системному характері мовного впливу, що проявляється у «наскрізній впливовості лінгвальних елементів... та контекстуальній специфіці впливової експансії» [6, с. 11]. Названа властивість зумовлює потребу у створенні відповідного понятійного апарату, здатного відобразити складну природу сугестивних процесів. Водночас у цей період відбувається інтеграція різних теоретичних підходів, що дозволяє розглядати сугестивну лінгвістику як напрям, який поєднує прагмалінгвістичні, психолінгвістичні та нейролінгвістичні підходи до аналізу мовного впливу [2, с. 73; 14, с. 95].

Наступний етап розвитку (2018 р.) пов'язаний із поглибленням системного аналізу сугестогенних дискурсів і розширенням термінологічного апарату. У дослідженнях цього періоду посилюється увага до класифікації впливових механізмів, їх типологізації та функціональної диференціації, що сприяє формуванню більш складної та структурованої терміносистеми. Відповідно, термінологія починає виконувати не лише номінативну, а й аналітичну функцію, забезпечуючи опис механізмів мовного впливу в різних комунікативних ситуаціях.

У працях 2020 року відбувається подальша операціоналізація термінології, що проявляється у введенні понять, які описують конкретні механізми впливу, зокрема активатори, індуктори, техніки та стратегії. Це свідчить про перехід від загальнотеоретичного рівня до рівня прикладного аналізу, де терміни виконують функцію інструментів дослідження. У цей період терміносистема набуває більшої функціональної визначеності, що дозволяє використовувати її для аналізу конкретних дискурсивних практик.

Етап 2021 року характеризується інтеграцією попередніх напрацювань і формуванням цілісної когнітивно-дискурсивної моделі сугестивної лінгвістики. У цей час відбувається

узагальнення термінологічного апарату та його впорядкування, що створює передумови для подальшої кодифікації. Термінологія набуває ознак системності та внутрішньої узгодженості, що підтверджується її стабільним функціонуванням у науковому дискурсі.

У монографії 2023 року спостерігається суттєве розширення терміносистеми за рахунок введення нових аналітичних категорій, зокрема нейролінгвістичних метапрограм, ідентифікаторів впливу, комунікативних ролей та алгоритмів аналізу. Це свідчить про перехід до функціоналізації термінології, коли вона використовується не лише для опису, а й для моделювання сугестивних процесів. У цей період терміносистема набуває багатовимірного характеру, що дозволяє описувати складні когнітивно-дискурсивні структури.

Останній етап (2024 р.) відзначається подальшою технологізацією терміносистеми, що проявляється у введенні понять, пов'язаних із практичною реалізацією мовного впливу, таких як технологійний комплекс нейролінгвістичної корекції, медіавірус, інформаційно-психологічні операції та інші. Це свідчить про перехід терміносистеми на рівень прикладних моделей, здатних не лише описувати, а й впливати на комунікативні процеси.

У результаті такої еволюції терміносистема сугестивної лінгвістики формується як багаторівнева структура, що включає базові, когнітивні, операційні та технологічні компоненти. Вона характеризується внутрішньою узгодженістю, динамічністю та здатністю до подальшого розвитку, що визначає її як перспективний об'єкт для наукової кодифікації в межах сучасного мовознавства.

Методологія кодифікування термінології сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи спирається на принцип корпусної верифікації, відповідно до якого термінологічні одиниці не конструюються довільно, а встановлюються на підставі їх реального функціонування в науковому дискурсі. У цьому контексті науковий дискурс школи розглядається як інституційно цілісний і кількісно верифікований масив знання, що дозволяє об'єктивно фіксувати частотність, стабільність і функціональну релевантність термінів.

Практична реалізація цього принципу проведена нами з використанням корпусних інструментів аналізу, зокрема Wordlist, Keywords, KWIC та Collocations, які дають змогу виявити структурні доміанти терміносистеми. Так, у частотних списках (Wordlist) стабільно фіксуються базові терміни сугестивної лінгвістики, зокрема *сугестія*, *вплив*, *дискурс*, *стратегія*, *індуктор*, що засвідчує їх належність до інваріантного ядра терміносистеми. Водночас аналіз ключових слів (Keywords) дозволяє виявити одиниці з підвищеною семантичною значущістю в межах корпусу, серед яких *сугестивний вплив*, *сугестивний дискурс*, *механізм впливу*, що функціонують як концептуальні вузли наукового опису. Контекстуальний аналіз (KWIC) демонструє сталість функціонування термінів у типових наукових формулюваннях. Наприклад, у контекстах типу «*реалізація сугестивного впливу в політичному дискурсі*», «*механізми сугестивного впливу на адресата*», «*ідентифікація сугестивних стратегій*» простежується не лише повторюваність термінів, а й їх включеність у стійкі синтаксичні конструкції, що свідчить про їх нормативне закріплення. Така повторюваність підтверджує положення про те, що терміни функціонують не ізольовано, а в межах ustalених контекстуальних моделей.

Особливо показовим є аналіз колокацій (Collocations), який виявляє продуктивні термінові моделі. Зокрема, конструкція «*сугестивний + N*» демонструє високу частотність і варіативність реалізації: *сугестивний дискурс*, *сугестивний вплив*, *сугестивний потенціал*, *сугестивна стратегія*, *сугестивний механізм*. Повторюваність цієї моделі свідчить про її закріплення як продуктивного способу термінотворення. У цьому контексті важливим є положення про те, що серії однотипних термінів можуть розглядатися як еталони для утворення похідних термінів, що безпосередньо пов'язує колокаційний аналіз із процесом кодифікації.

Динамічний аспект корпусної верифікації відображається в аналізі тенденцій (Trends), який демонструє зростання частотності термінів сугестивної лінгвістики після 2018 року. Зокрема, значно активізується вживання таких одиниць, як *метапрограма*, *індуктор*, *ідентифікатор впливу*, *сугестогенний дискурс*, що корелює з розширенням дослідницького поля та поглибленням методологічного інструментарію. Така динаміка демонструє постулат: активізація окремих термінологічних сегментів корелює з появою нових дослідницьких векторів.

Водночас корпусний аналіз дозволяє виявити й проблемні зони терміносистеми, зокрема варіантність і конкуренцію термінів. Наприклад, паралельне функціонування форм *вплив* – *впливовість*, *сугестія* – *сугестивність*, *механізм* – *технологія впливу* свідчить про процес становлення терміносистеми. У цьому контексті принципово важливим є положення про те, що наявність синонімічних і варіантних термінів є показниками його постійного розвитку, що

дозволяє розглядати варіантність не як недолік, а як етап формування наукової метамови. Тобто корпусна верифікація забезпечує об'єктивне виявлення інваріантного ядра терміносистеми, фіксацію продуктивних термінотвірних моделей, аналіз контекстуального функціонування термінів і визначення динаміки їх розвитку. Саме на цій основі формується підґрунтя для подальшого нормування та кодифікації термінології сугестивної лінгвістики.

Методологічна модель кодифікування термінів сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи постає як поетапна система процедур, що поєднує корпусно орієнтований аналіз, семантичне уточнення та нормативне впорядкування термінологічних одиниць. Її формування спирається як на узагальнений досвід колективних монографій школи, так і на сучасні термінознавчі підходи до кодифікації, згідно з якими комплексний підхід органічно поєднує дескриптивний і прескриптивний аспекти дослідження.

У межах цієї моделі кодифікація розглядається не як одноразовий акт нормування, а як послідовний процес, що починається з відбору проблемних одиниць і завершується їх інтеграцією в цілісну терміносистему. Так, нами було відібрано характерні термінологічні одиниці, які спричиняють складнощі у кодифікації, що й визначило б вихідну точку методологічного аналізу.

Перший етап передбачає селекцію термінів, що характеризуються варіативністю, семантичною нестабільністю або конкуренцією форм. У корпусі сугестивної лінгвістики до таких належать, наприклад, пари *сугестія – сугестивність*, *вплив – впливовість*, *механізм впливу – технологія впливу*, які демонструють розходження у функціонуванні. Проведений відбір демонструє, що статистичний метод визначає звичні (вживані), але не обов'язково правильні мовні явища чи форми.

Другий етап полягає у перевірці відібраних одиниць за корпусними параметрами – частотністю, т.зв. «ключовістю», контекстуальною стабільністю та колокаційними зв'язками. Саме на цьому рівні відбувається розмежування між індивідуальним уживанням і системною належністю терміна. Наприклад, частота домінують одиниць *сугестивний вплив*, *сугестивний дискурс*, *сугестивна стратегія* підтверджує їх статус як елементів ядра терміносистеми. При цьому аналітичний метод допомагає виявити правильні, але не завжди звичні явища / форми, що дозволяє враховувати не лише частотність, а й нормативність. На цьому етапі застосовується дефінітивний і компонентний аналіз, спрямований на встановлення чітких меж значення терміна. Зокрема, компонентний аналіз для з'ясування семантичної структури термінів забезпечує розчленування складних понять на семантичні ознаки. Наприклад, термін *індуктор* може бути уточнений як елемент, що ініціює вплив, тоді як *активатор* – як елемент, що підсилює його реалізацію. У свою чергу, дефінітивний аналіз для унормування дозволяє закріпити ці відмінності на рівні дефініцій.

Подальший етап передбачає встановлення функційних відмінностей між термінами в межах дискурсу. У цьому контексті застосовується функційний метод для уточнення особливостей вживання синонімів, омонімів і паронімів. Наприклад, терміни *стратегія* і *техніка впливу* можуть співвідноситися як загальне і часткове, що визначає їх місце в ієрархії терміносистеми.

Наступний етап полягає у впорядкуванні термінів за принципом ієрархії та системних зв'язків. У межах сугестивної лінгвістики він передбачає розмежування базових, когнітивних і операційних одиниць як підхід, що визначає формування термінів як специфічну підсистему лексичного рівня, а лексико-семантичні відношення при цьому відображають семантичні кореляції між термінологічними одиницями.

Основним етапом кодифікації є нормування, що передбачає відбір оптимальних варіантів термінів відповідно до критеріїв точності, однозначності та системності, адже одним із необхідних критеріїв придатності терміна є його нормативність, а ознакою вдалого використання терміна є системність і однозначність. Наприклад, вибір між *сугестія* і *сугестивність* має здійснюватися з урахуванням їх функціонального навантаження та контекстуального вживання.

Завершальний етап передбачає включення кодифікованих одиниць у цілісну систему, що функціонує як метамова опису сугестивних процесів. У цьому контексті враховується, що наявність синонімічних і варіантних термінів є показниками його постійного розвитку, і це зумовлює необхідність їх упорядкування без втрати динамічності системи. До того ж, завжди актуальним є спостереження: термінологічний неологізм можна і слід утворювати, спираючись на питомий лексичний пласт, і це забезпечить адаптацію нових одиниць до національної мовної системи.

Таблиця 1. Етапи методології кодифікування термінів сугестивної лінгвістики

Етап	Зміст	Методи	Приклади
Відбір	Виявлення проблемних одиниць	статистичний аналіз	сугестія / сугестивність
Верифікація	Частотність, контексти, колокації	корпусні методи	сугестивний вплив
Семантичне уточнення	Визначення значення	компонентний, дефінітивний	індуктор / активатор
Функціональна диференціація	Розмежування ролей	функціональний метод	стратегія / техніка
Ієрархізація	Побудова структури	системний метод	базові / операційні
Нормування	Вибір нормативних форм	аналітичний метод	сугестія
Інтеграція	Включення в систему	системний підхід	терміносистема

Таким чином, методологічна модель кодифікування термінів сугестивної лінгвістики постає як складний, багаторівневий процес, у якому поєднуються корпусна верифікація, семантичний аналіз і нормативне впорядкування, що забезпечує формування цілісної та функціонально ефективною терміносистеми.

Реконструкція терміносистеми сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи засвідчує її чітко виражену ієрархічну організацію, що дозволяє розглядати її не як сукупність окремих термінів, а як багаторівневу метамову опису мовного впливу, адже терміни формують специфічну підсистему лексичного рівня, а їх функціонування визначається системними зв'язками, оскільки «лексико-семантичні відношення відображають семантичні кореляції між термінологічними одиницями. Водночас у межах наукового дискурсу Одеської лінгвістичної школи ця підсистема набуває статусу чітко структурованої та методологічно узгодженої терміносистеми, що дозволяє виокремити її рівневу організацію.

На базовому рівні функціонують фундаментальні категорії, які забезпечують концептуальне ядро терміносистеми: *вплив, сугестія, дискурс*. Саме ці одиниці характеризуються найвищою частотністю та стабільністю вживання, що відповідає їх статусу інваріантного ядра. Їх системоутворювальна роль пов'язана з тим, що вони відображають «наскрізну впливовість лінгвальних елементів... та контекстуальну специфіку впливової експансії» [6, с. 11], а отже, задають основні параметри опису сугестивних процесів.

Когнітивний рівень представлений термінами, що відображають внутрішні механізми сприйняття й обробки впливу: *метапрограма, емпація, сприйняття, активація*. Їх поява та закріплення в терміносистемі пов'язані з інтеграцією психолінгвістичних і нейролінгвістичних підходів, що забезпечує перехід від опису впливу до його когнітивного моделювання. У цьому контексті терміни виконують не лише номінативну, а й інтерпретаційну функцію, відображаючи внутрішні процеси взаємодії адресанта й адресата.

Операційний рівень охоплює терміни, що описують безпосередні інструменти реалізації впливу: *стратегія, індуктор, активатор, ідентифікатор*. Їх функціонування демонструє перехід до прикладного виміру сугестивної лінгвістики, де термінологія використовується як аналітичний інструмент. Повторюваність таких одиниць у науковому дискурсі та їх включеність у сталі контекстуальні моделі підтверджують їх нормативне закріплення й відповідність критеріям кодифікованого терміна.

Аналітичний рівень формують терміни, що забезпечують опис і моделювання сугестивних процесів: *алгоритм, параметр, модель, маркер*. Їх функціонування пов'язане з розвитком методологічного інструментаря школи, що дозволяє не лише фіксувати явища, але й здійснювати їх структурний аналіз. У цьому контексті серії однотипних термінів можуть розглядатися як еталони для утворення похідних термінів, що сприяє формуванню впорядкованих терміновірних моделей.

Дискурсивний рівень відображає розширення предметного поля сугестивної лінгвістики й охоплює такі терміни, як *сугестогенний дискурс, мегадискурс, патогенний дискурс*. Їх поява свідчить про перехід до аналізу складних комунікативних систем, у межах яких вплив реалізується як багатоаспектний процес, тому що активізація окремих термінологічних сегментів корелює з появою нових дослідницьких векторів.

Технологічний рівень репрезентує подальший розвиток терміносистеми, пов'язаний із її прикладною орієнтацією: *нейролінгвістична корекція, технологійний комплекс, медіавірус, інформаційно-психологічні операції (ІПСО)*. Ці терміни демонструють трансформацію сугестивної лінгвістики в напрямі практичного використання її результатів, що зумовлює необхідність їх нормативного впорядкування та адаптації до наукового дискурсу.

Експертний рівень охоплює терміни, пов'язані з оцінкою та інтерпретацією мовного впливу: *лінгвістична експертиза, мовленнєвий акт образи*. Їх функціонування свідчить про вихід терміносистеми за межі теоретичного опису й її інтеграцію в практику аналізу комунікативних ситуацій. У цьому контексті важливо враховувати, що «наявність синонімічних і варіантних термінів... є показниками його постійного розвитку», що зумовлює необхідність їх подальшої кодифікації.

Сукупність зазначених рівнів формує багатовимірну структуру терміносистеми, у межах якої кожен рівень виконує специфічну функцію, а їх взаємодія забезпечує цілісність опису сугестивних процесів. Така організація відповідає принципу ієрархійності, відповідно до якого терміни впорядковуються за ступенем абстракції та функціонального навантаження, що дозволяє розглядати терміносистему як впорядковану метамову.

Важливо підкреслити, що кодифікування в цьому випадку не зводиться до фіксації окремих термінів, а завершується побудовою багаторівневої системи, у якій кожна одиниця займає визначене місце та виконує конкретну функцію. Саме така інтерпретація відповідає сучасним уявленням про терміносистему як динамічну й відкриту структуру, здатну до подальшого розвитку та адаптації до нових наукових викликів.

Новизна методології кодифікування термінології сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи полягає в тому, що кодифікація тут не зводиться до зовнішнього впорядкування вже готового термінологічного матеріалу, а постає як результат тривалого процесу наукового формування, концептуального уточнення й функціонального випробування термінів у різних типах дискурсу. Йдеться про ситуацію, коли терміносистема не нав'язується дослідницькому матеріалові ззовні, а виростає з нього – через дисертаційні студії, колективні монографії, прикладні аналізи, повторювані терміносполуки й поступове закріплення понять у метамові школи.

Показово, що вже у 2015 році в межах Одеської лінгвістичної школи сугестія осмислюється не як побіжний аспект комунікації, а як окремий вимір мовознавчого аналізу: «...дослідження надактуального нейролінгвістичного програмування з окресленням особливо знакових вимірів сугестії... свідчать про концептуальну глибину дослідників Одеської лінгвістичної школи» [7, с. 7]. У цьому ж контексті сугестивна лінгвістика прямо фіксується серед «новітніх напрямів» поряд із нейролінгвістичним програмуванням [7, с. 8]. І вже на цьому етапі відбувається не лише тематичне виокремлення напряму, а й закладання основ його термінологічної автономії.

Важливо, що кодифікаційний потенціал цієї терміносистеми виявляється через розширення об'єктної сфери. Зокрема, у колективній монографії 2015 року наголошено, що відповідний розділ висвітлює «сугестогенні дискурси... релігійний, медичний, юридичний та рекламний мегадискурс» [7, с. 9]. Це означає, що терміни сугестивної лінгвістики від самого початку формуються не в межах одного вузького матеріалу, а в полі міждискурсивного застосування, і тому кодифікація має враховувати не лише дефініцію терміна, а й тип дискурсу, у якому він функціонує: рекламний, політичний, медичний, юридичний, релігійний, масмедійний тощо.

Особливого значення набуває теза про те, що в межах школи було «запропоновано актуальні методи дослідження феномену комунікативного і вербального впливу» [7, с. 9]. Це положення є принциповим для методології кодифікування, оскільки термінологія сугестивної лінгвістики формується не тільки як номінативна система, а як інструмент дослідження. Термін тут виконує подвійну функцію: називає явище й водночас указує на спосіб його аналітичного виявлення.

Саме тому кодифікування термінів сугестивної лінгвістики має спиратися на зв'язок поняття й слова. У цьому аспекті особливо показовою є думка С. Войцевої: «Фіксація концептуальної системи супроводжується втіленням наукових понять у слова...» [6, с. 42]. Для нашого дослідження це означає, що кодифікація термінології сугестивної лінгвістики є не лише мовною процедурою, а способом фіксації концептуальної системи школи. Інакше кажучи, термінологічне впорядкування стає формою наукової пам'яті Одеської лінгвістичної школи.

Емпіричним підтвердженням цього процесу є праці Н. Кутузи, у яких сугестивність розглядається через конкретні мовні, структурні й дискурсивні механізми. Так, дослідниця аналізує «сугестивність політичних слоганів», зокрема їхні «функційні й структурні особливості, які оптимізують впливовий ефект повідомлення» [7]. У такому підході терміни сугестивності, впливовий ефект, політичний слоган, навіювальні елементи переходять із рівня описових номінацій у площину аналітичних одиниць. А відтак, це вже не просто слова для позначення явищ, а елементи методики виявлення впливу.

Так само важливим є виокремлення «основних та факультативних слоганів політичної передвиборчої кампанії з актуальними навіювальними елементами» [8]. У цьому разі кодифікаційний інтерес становить сама можливість розмежування головних і периферійних одиниць у межах сугестивного тексту. Така логіка безпосередньо співвідноситься з рівневою

моделлю терміносистеми: частина понять формує ядро, інші – периферію або операційний інструментарій.

Окремий кодифікаційний блок становлять терміни, пов'язані з маніпулятивними технологіями. У працях Н. Кутузи соціальна реклама розглядається як «маніпулятивна технологія політичного PR» [7], а також фіксується явище «маскування політичної реклами під соціальну» [8]. Ці положення демонструють, що терміносистема сугестивної лінгвістики включає не лише нейтральні категорії впливу, а й поняття, що описують приховану, опосередковану або замасковану комунікативну дію. Звідси постає потреба кодифікувати не тільки терміни на зразок сугестія чи вплив, а й такі одиниці, як маніпулятивна технологія, мімікрія, маскування, навіювальний елемент, впливовий ефект.

Показовою є також фіксація того, що «збільшення соціальної реклами... спричинило активізацію явища мімікрії» [7]. Термін «мімікрія» в такому контексті набуває спеціалізованого значення: він позначає не біологічне чи загальнокультурне явище, а дискурсивну стратегію прихованого впливу. Отже, в межах сугестивної лінгвістики відбувається ретермінологізація й функціональна адаптація понять із різних сфер знання. Ще один важливий напрям кодифікації пов'язаний із кількісним і якісним вимірюванням впливовості мовних одиниць. Так, ідея формули ступеня конотативної інтенсивності Н. Кутузи є методологічно цінною, оскільки демонструє рух від інтерпретації до параметризації. Це безпосередньо пов'язано з кодифікуванням, адже термін має не лише називати явище, а й бути придатним до аналітичного застосування.

Важливою для терміносистеми є й теза про те, що «сприйняття базується на їхній сугестивній домінанті» (Н.Кутуза) [8]. Термін сугестивна домінанта у цьому контексті може розглядатися як один із центральних для опису механізмів впливу, оскільки він фіксує провідний чинник сприйняття. Його кодифікація передбачає визначення місця між когнітивним і операційним рівнями терміносистеми: з одного боку, домінанта пов'язана зі сприйняттям, з іншого – з організацією текстового впливу.

У 2018 році ця логіка набуває виразнішої методологічної форми. У колективній монографії наголошено на «системній презентації їхніх дослідницьких студіювань, розвитку методологічної бази...» (Т.Ковалевська) [8, с. 6]. Отже, терміносистема сугестивної лінгвістики розвивається не випадково, а в межах цілеспрямованого методологічного розгортання. Її кодифікація має спиратися саме на цю системну презентацію, оскільки вона фіксує сталість напрямів, понять і дослідницьких процедур.

У цьому ж році з'являються формулювання, що безпосередньо засвідчують операціоналізацію впливу: «Класифікація стратегій соціальної реклами: основні концепції» – О. Славінська [8, с. 224], «Сугестивний потенціал власних назв...» – О. Слишинська [8, с. 229]. Ці назви самі по собі є показовими: вони демонструють, що терміносистема вже має класифікаційні одиниці, параметри аналізу й галузеві зони застосування. Стратегія, концепція, потенціал, власна назва, соціальна реклама – це елементи різних рівнів, які в межах сугестивної лінгвістики поєднуються в єдину аналітичну модель.

Таким чином, новизна методології кодифікації термінології сугестивної лінгвістики полягає в тому, що вона має спиратися не лише на загальні критерії терміна – точність, однозначність, системність, нормативність, – а й на внутрішню історію становлення самої Одеської лінгвістичної школи. Кодифікувати цю терміносистему означає зафіксувати не механічний перелік одиниць, а динаміку їхнього формування: від сугестії як знакового виміру мовного впливу до сугестогенних дискурсів, від навіювальних елементів до стратегій, від сугестивного потенціалу до технологій аналізу й моделювання впливу.

Висновки та перспективи дослідження. Отже, здійснений виклад основного матеріалу дозволяє стверджувати, що термінологія сугестивної лінгвістики в межах Одеської лінгвістичної школи вже фактично кодифікується як цілісна, структурована й функціонально організована система. Цей процес реалізується не декларативно, а через об'єктивні механізми корпусної повторюваності, накопичення й узагальнення результатів дисертаційних досліджень, послідовну розробку проблематики в колективних монографіях, усталення терміносполук і формування операційних моделей аналізу мовного впливу. У цьому плані завдання дослідження полягало не у створенні терміносистеми з нуля, а у науковій реконструкції вже сформованої методології її кодифікування. У результаті дослідження обґрунтовано методологію кодифікації термінології сугестивної лінгвістики як багаторівневого процесу, що включає відбір релевантних одиниць, їх корпусну верифікацію, семантичне уточнення, функціональну диференціацію, ієрархізацію, нормування та інтеграцію в межах цілісної терміносистеми. Поєднання корпусного аналізу з термінологічним моделюванням забезпечило можливість переходу від описового рівня дослідження до рівня системного нормативного впорядкування, що дозволяє розглядати терміносистему сугестивної лінгвістики як метамову опису комунікативного впливу. Отримані результати засвідчують, що сугестивна

лінгвістика в межах Одеської школи функціонує як концептуально оформлений і методологічно зрілий напрям сучасного мовознавства, термінологія якого характеризується системністю, ієрархічною організацією та динамічністю розвитку. Встановлено, що її структура формується за принципом взаємодії інваріантного ядра та розгалуженої периферії, що відображає як стабільність базових категорій, так і розширення дослідницького поля.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленням корпусно орієнтованих підходів до кодифікації термінології сугестивної лінгвістики, зокрема зі створенням електронного термінологічного словника, розширенням корпусу наукових текстів, а також застосуванням сучасних цифрових і аналітичних технологій для автоматизованої обробки й систематизації термінологічних одиниць. Такі напрями досліджень сприятимуть подальшій стандартизації терміносистеми та її інтеграції в ширший контекст сучасних гуманітарних студій.

Л і т е р а т у р а

1. Громко, Т. В. (2021). *Методологія та досвід дескрипції говірки*: монографія / за ред. О. І. Іліаді. Дніпро: Середняк Т. К., 452 с.
- 1 Ковалевська, Т. Ю. (2015). Базові ідеї нейролінгвістичного програмування: шляхи інтерпретацій. *Записки з українського мовознавства*, вип. 22, с. 72–79. URL: <https://dspace.onu.edu.ua/items/12ccc436-fff2-43f0-b224-157a736143ab> (дата звернення: 30.04.2026).
- 2 Одеська лінгвістична школа: дискурсивні студії: колективна монографія / за ред. Т. Ю. Ковалевської (2020). Одеса: Астропринт, 354 с.
- 3 Одеська лінгвістична школа: інструментарій ідентифікації впливу: колективна монографія / за ред. Т. Ю. Ковалевської (2023). Одеса: Астропринт, 368 с.
- 4 Одеська лінгвістична школа: когнітивно-дискурсивні дослідження: колективна монографія / за ред. Т. Ю. Ковалевської (2021). Одеса: Астропринт, 342 с.
- 5 Одеська лінгвістична школа: координати сучасних пошуків: колективна монографія / за ред. Т. Ю. Ковалевської (2014). Одеса: Астропринт, 264 с.
- 6 Одеська лінгвістична школа: лінгвістика впливу: колективна монографія / за ред. Т. Ю. Ковалевської (2015). Одеса: Астропринт, 312 с.
- 7 Одеська лінгвістична школа: міждисциплінарні виміри: колективна монографія / за ред. Т. Ю. Ковалевської (2018). Одеса: Астропринт, 336 с.
- 8 Одеська лінгвістична школа: парадигми сучасного мовознавства: колективна монографія / за ред. Т. Ю. Ковалевської (2016). Одеса: Астропринт, 298 с.
- 9 Одеська лінгвістична школа: пріоритетні напрями: колективна монографія / за ред. Т. Ю. Ковалевської (2024). Одеса: Астропринт, 392 с.
- 10 Biber, D., Conrad, S., Reppen, R. (1998). *Corpus Linguistics: Investigating Language Structure and Use*. Cambridge: Cambridge University Press, 300 p.
- 11 Bowker, L., Pearson, J. (2002). *Working with Specialized Language: A Practical Guide to Using Corpora*. London: Routledge, 242 p.
- 12 Kageura, K. (2002). *The Dynamics of Terminology: A Descriptive Theory of Term Formation and Terminological Growth*. Amsterdam; Philadelphia: John Benjamins, 322 p.
- 13 Kovalevska, T. (2020). Ukraine's political advertisement: suggestion realization strategies analysis. *Linguistic Studies*, Vol. 40 (1), pp. 93–121. <https://doi.org/10.31558/1815-3070.2020.40.1.9>
- 14 McEnery, T., Hardie, A. (2012). *Corpus Linguistics: Method, Theory and Practice*. Cambridge: Cambridge University Press, 294 p.
- 15 Sperber, D., Wilson, D. (1995). *Relevance: Communication and Cognition*. Oxford: Blackwell, 326 p.
- 16 van Dijk, T. A. (2008). *Discourse and Power*. London: Palgrave Macmillan, 308 p.
- 17 Wodak, R., Meyer, M. (2009). *Methods of Critical Discourse Analysis*. London: Sage, 204 p.

R e f e r e n c e s

1. Hromko, T. V. (2021), *Methodology and Experience of Dialect Description: Monograph [Metodolohiya ta dosvid deskryptsiyi hovirky: monohrafiya]*, ed. by Prof. O. I. Iliadi, Serednyak T. K. Publ., Dnipro, 452 p.
2. Kovalevska, T. Yu. (2015), “Basic Ideas of Neurolinguistic Programming: Ways of Interpretation” [“Bazovi ideyi neirolinhvistychnoho prohramuvannya: shlyakhy interpretatsiy”], *Notes on Ukrainian Linguistics*, Issue 22, Odesa I. I. Mechnikov National University, Odesa, pp. 72–79, available at: <https://dspace.onu.edu.ua/items/12ccc436-fff2-43f0-b224-157a736143ab> (accessed 30 April 2026).
3. Kovalevska, T. Yu. (ed.) (2020), *Odesa Linguistic School: Discourse Studies: Collective Monograph [Odes'ka lnhvistychna shkola: dyskursyvi studiyi: kolektyvna monohrafiya]*, Astroprint, Odesa, 354 p.
4. Kovalevska, T. Yu. (ed.) (2023), *Odesa Linguistic School: Tools for Identifying Influence: Collective Monograph [Odes'ka lnhvistychna shkola: instrumentariy identyfikatsiyi vplyvu: kolektyvna monohrafiya]*, Astroprint, Odesa, 368 p.
5. Kovalevska, T. Yu. (ed.) (2021), *Odesa Linguistic School: Cognitive and Discourse Studies: Collective Monograph [Odes'ka lnhvistychna shkola: kohnitivno-dyskursyvi doslidzhennya: kolektyvna monohrafiya]*, Astroprint, Odesa, 342 p.
6. Kovalevska, T. Yu. (ed.) (2014), *Odesa Linguistic School: Coordinates of Modern Research: Collective Monograph [Odes'ka lnhvistychna shkola: koordynaty suchasnykh poshukiv: kolektyvna monohrafiya]*, Astroprint, Odesa, 264 p.
7. Kovalevska, T. Yu. (ed.) (2015), *Odesa Linguistic School: Linguistics of Influence: Collective Monograph [Odes'ka lnhvistychna shkola: lnhvistyka vplyvu: kolektyvna monohrafiya]*, Astroprint, Odesa, 312 p.

8. Kovalevska, T. Yu. (ed.) (2018), *Odessa Linguistic School: Interdisciplinary Dimensions: Collective Monograph* [*Odes'ka linhvistychna shkola: mizhdystyplinarni vymiry: kolektyvna monohrafiya*], Astroprint, Odesa, 336 p.
9. Kovalevska, T. Yu. (ed.) (2016), *Odessa Linguistic School: Paradigms of Modern Linguistics: Collective Monograph* [*Odes'ka linhvistychna shkola: paradyhmy suchasnoho movoznavstva: kolektyvna monohrafiya*], Astroprint, Odesa, 298 p.
10. Kovalevska, T. Yu. (ed.) (2024), *Odessa Linguistic School: Priority Directions: Collective Monograph* [*Odes'ka linhvistychna shkola: priorytetni napryamy: kolektyvna monohrafiya*], Astroprint, Odesa, 392 p.
11. Biber, D., Conrad, S. & Reppen, R. (1998), *Corpus Linguistics: Investigating Language Structure and Use*, Cambridge University Press, Cambridge, 300 p.
12. Bowker, L. & Pearson, J. (2002), *Working with Specialized Language: A Practical Guide to Using Corpora*, Routledge, London, 242 p.
13. Kageura, K. (2002), *The Dynamics of Terminology: A Descriptive Theory of Term Formation and Terminological Growth*, John Benjamins, Amsterdam ; Philadelphia, 322 p.
14. Kovalevska, A. (2020), "Ukraine's Political Advertisement: Suggestion Realization Strategies Analysis", *Linguistic Studies*, Vol. 40(1), pp. 93–121, DOI: <https://doi.org/10.31558/1815-3070.2020.40.1.9> (accessed 30 April 2026).
15. McEnery, T. & Hardie, A. (2012), *Corpus Linguistics: Method, Theory and Practice*, Cambridge University Press, Cambridge, 294 p.
16. Sperber, D. & Wilson, D. (1995), *Relevance: Communication and Cognition*, Blackwell, Oxford, 326 p.
17. van Dijk, T. A. (2008), *Discourse and Power*, Palgrave Macmillan, London, 308 p.
18. Wodak, R. & Meyer, M. (2009), *Methods of Critical Discourse Analysis*, Sage, London, 204 p.

HROMKO Tetiana

Doctor of Philological Sciences, Professor of the Department of Germanic and Oriental Languages and Translation, International University, Odesa
 e-mail: hromkot@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0002-4661-4302>

METHODOLOGY OF CODIFICATION OF THE TERMINOLOGY OF SUGGESTIVE LINGUISTICS WITHIN THE ODESA LINGUISTIC SCHOOL

Summary. The article substantiates the methodology of codifying the terminology of suggestive linguistics within the Odesa Linguistic School as an institutionally established terminological system of contemporary Ukrainian linguistics. The **aim** of the study is to provide a theoretical interpretation and reconstruction of the principles, stages, and mechanisms of codification of suggestive linguistic terminology developed in the works of representatives of the Odesa Linguistic School during 2014-2024. The **object** of the research is the terminology of suggestive linguistics as a specialized subsystem of the Ukrainian linguistic metalanguage. The subject of the study comprises the methodological foundations of its codification, including selection, corpus-based verification, semantic specification, functional differentiation, hierarchization, standardization, and integration of terms into a coherent terminological system. The **research** methods are descriptive, systemic, definitional, componential, functional, and corpus-oriented analysis, which enable the identification of the invariant core, dynamic periphery, stable terminological combinations, and the hierarchical organization of the terminological system. The **results** of the study demonstrate that the terminology of suggestive linguistics within the Odesa Linguistic School is already undergoing de facto codification as a coherent, structured, and functionally organized system through corpus recurrence, findings of dissertation research, consistent development of the field in collective monographs, stabilization of terminological models, and the formation of operational schemes for analyzing linguistic influence. It is established that this process is accompanied by the formation of an invariant core and a dynamic periphery of the terminological system, as well as by the stabilization of key terminological combinations in scholarly discourse. Codification is interpreted not as a mechanical arrangement of individual nominations but as a reconstruction of an established scientific methodology that ensures the transition from the description of terms to their systematic normative ordering and functional integration into the metalanguage of suggestive linguistics. The **prospects** for further research are related to the development of an electronic dictionary of suggestive linguistic terms, expansion of the corpus of scholarly texts of the Odesa Linguistic School, and the application of digital technologies for the automated systematization of terminological units.

Keywords: suggestive linguistics, Odesa Linguistic School, terminological system, codification, linguistic influence, corpus verification, metalanguage.

Статтю прийнято 21.02.2026

Статтю затверджено до публікації 10.04.2026

Дата публікації 25.05.2026